

Nr 155.

Av herr **Werner** i Höjen, *angående befrielse i visst fall från skyldighet att erlägga indrivningsavgift enligt gällande uppbördsreglemente.*

I uppbördsreglemente av den 14 december 1917 § 17 mom. 1 med föreskrifter rörande erläggande av kronoutskylder stadgas bl. a., att skattskyldig, som försummat att i föreskriven tid och ordning inbetala honom påförda kronoutskylder, skall vid indrivningen erlägga en avgift av 3 procent å belopp ej överstigande 25 kronor och 6 procent å belopp överstigande 25 kronor. Vad sålunda stadgats angående skyldighet att erlägga indrivningsavgift skall dock icke äga tillämpning därest skattskyldig, som är berättigad erlägga honom påförda kronoutskylder i två terminer, men försummat att inom utgången av första uppbördsterminen erlägga vad av utskylderna å nämnda termin belöper, inom 7 dagar efter första uppbördsterminens utgång till uppbördsmannen i orten betalar hela debetsedelns belopp. Denna utsträckning av betalningstiden och därav följande villkorlig befrielse att erlägga indrivningsprovision gäller alltså endast första uppbördsterminen. Skattskyldig, som däremot försummar att inom utgången av andra betalningsterminen erlägga kvarstående del av utskylderna — vilket beträffande denna senare betalning ofta sker av rent förbiseende — är däremot skyldig att erlägga den stadgade indrivningsprovisionen även om han dagen efter uppbördsterminen utan minsta besvär för uppbördsmyndigheten kontant inbetalar det resterande beloppet. Det har alltså inträffat att person, som på så sätt betalat slutbeloppet, blivit av indrivningsmannen efteråt avkrävd stadgad indrivningsavgift och även måst erlägga densamma.

I nuvarande läge, då det blivit nödvändigt att för statens olika behov pålägga skattedragarna avsevärt ökade bördor, så synes det rimligt, att trycket av dessa bördor icke utan uppenbart påtagliga skäl ökas. Det kan härvidlag icke vara tal om, att på något sätt gynna skatteskolknig i vanlig mening, utan endast att utsträcka det undantag från skyldighet att erlägga stadgad indrivningsavgift, som gäller beträffande första inbetalningsterminen att gälla även beträffande den andra.

Jag hemställer alltså,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i nu gällande uppbördsreglemente att skattskyldig, vilken äger att erlägga honom påförda kronoutskylder i två betalningsavgifter och i medgiven ordning inbetalat det vid första betalningsterminen förfallna skattebeloppet, men försummat att före utgången av andra inbetalningsterminen erlägga det slutliga skattebeloppet, skall vara befriad från skyldighet

Motioner i Andra kammaren, Nr 155.

att därå erlægga stadgad indrivningsavgift, därest den skattskyldige inom sju dagar efter andra uppbördsterminens utgång till vederbörande uppbördsmyndighet inbetalar debetsedelns hela slutbelopp.

Stockholm den 23 januari 1940.

Osc. Werner
i Höjen.
